

Za informacijsko varnost arbitražnega postopka je MZZ vzpostavilo poseben sistem, ki je obsegal strežnik, delovne postaje in poseben skener za skeniranje gradiva oz. dokumentacije, ki jo je proučevala Projektna enota. Zaradi predpisanih varnostnih standardov je bil navedeni sistem ločen od depešnega sistema.

Na podlagi opravljenih pogovorov z nekdanjim generalnim sekretarjem MZZ ter vodjo kabineta ministra za zunanje zadeve v obdobju 2012 – 2018, je razvidno, da je MZZ zagotovilo tako finančna sredstva kot tudi ustrezne pogoje za delovanje Projektne enote, ki jo je vodila Simona Drenik, saj je bila arbitraža največji projekt nacionalnega pomena za Republiko Slovenijo, njeno Vlado in predsednika republike.

MZZ je za Projektno enoto zagotovilo osnovno in redna dodatna usposabljanja s področja obravnavanja in varovanja tajnih podatkov na podlagi določb Zakona o tajnih podatkih.

Največji obseg dela je imela Projektna enota v letih 2012 in 2013, saj je bilo treba do konca oktobra in začetka novembra 2013 vložiti odgovor na hrvaški memorandum oziroma protimemorandum. Z odgovorom na protimemorandum se je največji obseg vsebinskega dela za MZZ zaključil.

Kadrovska struktura v Projektni enoti se je v navedenem obdobju zaradi potrebe po delu pri arbitraži povečevala, kljub veljavnosti ZUJF. Število zaposlenih se je po zaključeni ustni obravnavi dne 13. 6. 2014 zmanjšalo. Ostalo je samo še nekaj zaposlenih (7), ki so urejali dokumentacijo za arhivsko gradivo.

Finančna sredstva za arbitražo in posledično za delovanje Projektne enote in njene vodje, so bila zagotovljena pri Ministrstvu za finance (MF). MZZ je vedno dobilo toliko denarja, kot ga je potrebovalo za izvedbo arbitražnega postopka. Kot je razvidno iz pričanja Tomaža Kunstlija in Vlaste Vivod, materialna sredstva za arbitražo niso bila problem, so pa z denarjem ravnali racionalno. Plačalo se je vse, kar je bilo potrebno za Arbitražno razsodišče v Haagu. Plačale so se prevajalske storitve, ki jih je bilo v tistem obdobju izredno veliko, ker se je dokumentacija prevajala v angleški jezik. Finančna sredstva niso bila omejitveni faktor za delo Projektne enote oz. za njeno nagrajevanje. Izpostavljeno pa je bilo, da so na MZZ Drenikovo vedno držali pri nekem razumnem okviru porabe finančnih sredstev. Ne glede na to, so nekateri zaposleni, vključno s Simono Drenik, v času dela v Projektni enoti, prejeli poleg plače poseben honorar, kar pomeni, da delo ni bilo materialno podcenjeno. KNOVS pa ne razpolaga s podatkom, koliko je navedeni honorar znašal, saj Vlada na sklep KNOVS ni odgovorila.

C) NADZOR POGOVOROV MED DRENIKOVO IN SEKOLCEM NA MEDNARODNIH SISTEMIH ZVEZ

Hrvaška SOA je pogovore med dr. Drenik in dr. Sekolcem prestregla z običajnimi aktivnostmi, ko sta se pogovarjala preko domačega stacionarnega telefona v mednarodnem telekomunikacijskem prometu.